

Stk. 2. Drejer det sig om enkelte Børn fra fjerntliggende og svagt befolkede Dele af Kommunen, hvis Forældre ikke har Evne til at sørge for deres Oplærelse, og Børnene ikke med Rimelighed kan henvises til bestaaende Skoler i Kommunen, maa Kommunalbestyrelsen drage Omsorg for, at Børnene paa anden Maade faar fyldestgørende Undervisning.

Hvis der i saadanne Tilfælde er en Skole i en Nabokommune, til hvilken Børnene med Rimelighed kan henvises, er denne Kommune pligtig at modtage Børnene i Skolen, hvis dette kan ske inden for Skolens Rammer, uden at Udvidelse enten med Hensyn til Lærerkrafter eller Lokaler bliver nødvendig. Børnenes Hjemstavnskommune skal da til Skolekommunen betale en Afgift svarende til Skolekommunens gennemsnitlige Udgift pr. Barn i den paagældende Skole; denne Afgift fastsættes af Skoledirektionen — for Købstadkommunernes Vedkommende af Undervisningsministeriet.

Kan en saadan Ordning ikke træffes, drager Kommunen efter Forhandling med Forældrene Omsorg for den fornødne Særundervisning for det paagældende Barn. Naar denne Ordning er godkendt af Skoledirektionen (Undervisningsministeriet), bidrager Skolefonden med $\frac{1}{3}$ af de dertil medgaaende Udgifter; af dette Beløb refunderer Statskassen Halvdelen. Samme Regel følges, naar der paa Grund af et Barns Svagelighed af en Kommune maa indrettes Særundervisning for Barnet.

§ 53.

Stk. 1. Naar der i en Landkommune eller et til en Købstadkommune hørende Landdistrikt findes Skoler med 4-aarig Mellemskole med 4 Klasser, i hvilke det anses for ønskeligt at indføre de for Købstadskoler gældende Regler med Hensyn til Skolens Ledelse og Lærerlønninger, skal Undervisningsministeren efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen kunne fastsætte en hertil sigtende Ordning.

Stk. 2. Købstadskoleordning i Henhold til nærværende Paragraf kan indføres alene ved Mellemskolen.

§ 54.

Stk. 1. Naar et Barn tilhører Folkekirken, kan dets Forældre eller Værge ved et Skoleaars Begyndelse skriftligt til Skolekommissionen — i København Skoledirektionen — erklære, at de ønsker selv at sørge for Barnets Undervisning i Religion, og Barnet fritages da for Skolens Religionsundervisning, saa længe Forældrene eller Værge ved et skriftligt Vidnesbyrd fra en af Folkekirkeens Præster godtgør, at Barnet i Forhold til sin Alder besidder fyldestgørende Kundskaber i Religion. Samlever Forældrene i Ægteskab, skal Erklæringen om Barnets Fritagelse for Religionsundervisning i Skolen være underskrevet af dem begge i Forening.

Stk. 2. Børn af Forældre, der ikke tilhører Folkekirken, skal, naar Forældrene forlanger det, fritages for Deltagelse i Skolens Religionsundervisning, og Tilsynet med deres religiøse Opdragelse paahviler derefter, naar Børnene tilhører et Trossamfund uden for Folkekirken, dette Trossamfund. Det paahviler dog Forældre eller Værge at drage Omsorg for, at Barnet, hvad enten det tilhører et Trossamfund eller ikke, ikke savner Oplysning om de almindelige moralske Begreber. Kommer en Lærer under Undervisningen eller ved Samtale med Barnet til Kundskab om, at Barnet er forsømt i denne Henseende, meddeler han dette til Skolekommissionen — i København Forældreraadet —, der da kan indkalde Forældrene til en Forhandling om Sagen, i hvilken Forhandling Læreren skal deltage. Det kan derefter af Skolekommissionen (Forældreraadet) besluttes, at Læreren skal undervise Barnet i de almindelige moralske Begreber.